



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

XXXII. Conventus Congregationis Sanctæ Sabinæ Provinciæ Lombardiæ
Ordinis Prædicatorum a Prioris Provincialis jurisdictione dirimitur, data
quoque Fratribus facultate ad alios Provinciæ ejusdem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno Primo.

A. Datarius.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
Lucas Martinettus.

Reg. in Secret. Breviam.

XXXII.

Benedicti XIII. literæ infirmantur, quibus Conventus Congregationis S. Sabinæ Provinciae Lombardiæ Ordinis Prædicatorum Priori Provinciali subiciebantur, data quoque Fratribus facultate ad alios Provinciae ejusdem Conventus studiorum causa transeundi.

Innocentius XII. Constitut. dat. die 14. Junii 1695. Congregationem hanc erigens, eam Magistro Generali immediate subiectam voluit melioris disciplinae servandæ causâ, ac omnimodam Fratribus ademit facultatem ad alios transeundi Conventus, prout infra.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 2. Maji Anno Dom. 1731. Pontif. I.

Exordium.

Romanus Pontifex, ad Sacrarum Religionum & Congregationem salubrem directionem ac felicem progressum ex injuncto sibi Apostolicæ servitutis munere jugiter intendens, ea, quæ certis rationabilibus ex causis desuper a Prædecessoribus suis statuta comperit, ipsa subinde experientia suadente, ac majoribus de causis interdu immutat & revocat: aliasque in eis officii sui partes interponit, prout, rerum ac temporum qualitatibus debite pensatis, in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster regularem disciplinam in Provinciis Lombardiæ & Romanae Ordinis Fratrum Prædicatorum promovere: utque ad perfectam maturitatis frugem, aspirante superni favoris auxilio, provecta, Ecclesiam Domini uberius in dies bonorum operum fructibus lætificaret, Apostolica benignitate excolere cupiens, de tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum super disciplina Regulari ejusmodi deputatorum consilio, per suas in simili forma Brevi die 14. mensis Junii 1695. expeditas literas, diversos in eisdem literis expressos Conventus utriusque Provinciae prædictæ, illorumque Fratres & personas cum omnibus & singulis eorum juribus, membris, & pertinentiis universis ab omni & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore existentium Priorum Provincialium Provinciarum Lombardiæ & Romanæ hujusmodi tam in spiritualibus quam in temporalibus perpetuo exemit, & plenarie liberavit: Ipsosque Conventus in duas novas prædicti Ordinis Congregationes, unam scilicet Sanctæ Sabinæ Lombardiæ, & alteram Sancti Marci Romanæ respective Provinciarum nuncupandas, quæ pro tempore quoque existentis Magistro Generali dicti Ordinis immediate subiacere deberent, itidem perpetuo erexit & instituit; in quibus quidem Conventibus, ad istas Congregationes sic erectas & institutas tunc spectantibus, & qui deinceps spectarent, Fratres omnes ad Regulæ, quam professi fuissent, præscriptam vitam instituere & componere, atque illa, quæ communem

vitam, victum, & vestitum concernerent, juxta Concil. Trid. & rec. mem. Clementis PP. VIII. Prædecessoris itidem nostri decretorum tenorem fideliter & inviolabiliter observare omnino tenerentur: utrique verò Congregationi præfata de idoneo Vicario Generali ex Fratribus alicujus e Conventibus illius Congregationis, cui is præficiendus foret, qui illam adjuvante Domino prospere dirigere valeret, qui in Conventibus ejusmodi saltem per septennium exactæ regularis observantiæ specimen dedisset, &, quantum fieri posset, alicui ex illis præfuisset, ab ipso Magistro Generali de biennio in biennium provideretur, usque eandem præfata jurisdictionem & auctoritatem haberet in Conventibus, & Fratres suæ Congregationis, quam secundum Apostolicas, ac dicti Ordinis Constitutiones habent Priores Provinciales in suis respective Provinciis: vetuitque, ne Fratribus Congregationum prædictarum facultas transeundi ad alios extra illos Conventus facile concederetur, & aliâ, prout uberius continetur in ejusdem Innocentii Prædecessoris literis, quæ plenariæ executioni successive demandatæ, & exacte observatæ fuerunt per spatium triginta & octo annorum, inde effluxorum, in utraque Congregatione præfata, quemadmodum in illa Sancti Marci etiam num accurate servantur: ex eo autem tempore satis omnibus notum perspectumque est, quantum antiqua regularis disciplina, quoad ea potissime, quæ communem Religiosorum vitam ab omni vel specie proprietatis plane alienam continent, in utraque Congregatione hujusmodi cum non minori universi Ordinis prædicti decore, quam fidelium ædificatione, susceperit incrementi ac firmamenti. Postmodum vero pia mem. Benedictus PP. XIII. etiam Prædecessor Noster, qui dictam Provinciam Lombardiæ, utpote in eorundem Fratrum Prædicatorum Ordini, dum in minoribus constitutus esset, nomen dederat, ac Religionis moribus & institutis imbutus & enutritus fuerat, grata memoria, animoque prosequeretur, regularem observantiam in præfata Congregatione Sanctæ Sabinæ florere quidem agnoscens, sed per novam illam regiminis formam ab ipso Innocentio Prædecessore inductam, potius intra ejusdem Congregationis fines conclusam, quam ad totius Provinciae Lombardiæ præsentem utilitatem amplificatam fuisse reputans, ipsam Regularem observantiam ad universam Provinciam hujusmodi dilatandi desiderio, Conventus dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, eorumque Fratres denno supposuit jurisdictioni, curæ, & potestati Prioris Provincialis Provinciae Lombardiæ, ac si præfatae Innocentii Prædecessoris literæ editæ non fuissent, & sicuti dicta Provincia Lombardiæ in plures Regiones, quas Quartaræ appellant, partita reperitur, ac singulis Religionibus Vicarius præficitur, qui absente Priore Provinciali subiectis sibi Conventibus advigilet, prospiciatque; ita novam in eadem Provincia Regionem erigi mandavit, Sanctæ Sabinæ nomen retenturam, in qua Conventus ipsius Congregationis Sanctæ Sabinæ comprehenderentur, eique a dicto Priore Provinciali Vicarius præponeretur, variasque præscripsit Regulæ, quas propagationi ejusdem observantiæ in tota Provincia hujusmodi accommodatas fore censuit: & inter alias, quod ubi in dicta nova Regione Sanctæ Sabinæ abundaret numerus Religiosorum studentium, ii in alios Provinciae prædictæ Conventus literarum studiis destinatos per eundem Priorem Provinciale mitti valerent, dummodo in hisce Conventibus vigeret observantia, per Congregationem disciplinæ Regulari præpositam approbata: quodque Fratres ipsius novæ Regionis in Priores, Lectores, Concionatores & Magistros Novitiorum in aliis

Designandoque a Magistro Gen. Vicario ex Fratribus eorundem Congreg. subiectis.

Statuta ab Innocentio PP. pro disciplina, ac regimine harum Congreg. semper servata:

Ex illorum autem observantia magnum universi Ordinis decus, & incrementum.

Bened. XIII. bene sibi visis ex causis Conventus Congregat. Lombardiæ Priori Provinciali subiectis voluit.

ejusdem Provinciae Conventibus extra illam Regionem eligi, & ad alia ibidem munia assumi possent, ratus hoc modo praefata Regularis observantiae spiritum ac cultum facilius per totam Provinciam diffusum & auctum iri; & alias, prout in ipsius Benedicti Praedecessoris literis in pari quoque forma Brevis die 5. Junii 1726. desuper emanatis, quorum perinde & priorum Innocentii Praedecessoris literarum hujusmodi tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferis haberi volumus, plenius etiam continetur.

Quale detrimentum strictiori Congr. hujusce disciplinae afferre possit Priorum Provincialium indulgentia.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, pius ac laudabilis finis, quem unum & eundem uterque laudatus Praedecessor sibi propositum fixumque habuerunt, exactissimam nimirum disciplinam Regularem in dicta Provinciae Lombardiae confovendi & propagandi, melius cumulatiusque obtineri valeat ex iis, quae per memoratum Innocentium Praedecessorem disposita fuerunt nendum quia illa ejusdem disciplinae augmentum in utraque Congregatione praefata egregie juvissent, longa experientia edocuit; verum etiam, quia cum Superior commissi sibi Gregis forma esse debeat, unde subditi normam vivendi sumant, id sane sperari potest, si dicta Congregatio Sanctae Sabinae a Vicario suo Generali, qui arctius illius Institutum professus fuerit, prout antehac fiebat, gubernetur; secus vero si regatur per praedictum Priorem Provincialem, qui mitius Institutum sequitur, adeoque Religiosis ipsius Regionis Sanctae Sabinae assiduo severioris vitae exemplo non valebit praecurere; praeterquam quod magis ad progressum disciplinae conferre dignoscitur difficultas in permittendo Fratribus dictae Congregationis Sanctae Sabinae egressum ex ipsa Congregatione ad formam literarum Innocentii, quam facultas in illis Benedicti Praedecessorum praefatorum eidem Fratribus attributa, libere transendi ad alios dictae Provinciae Conventus pro exercendis ibidem Priorum, Lectorum, & aliis officiis, ubi illi, Reformatorem munere non fungentes, a Religiosis exigere, nec tenere poterunt, ut strictiorem, quam profitentur, observantiam quoad vitam communem, abstinentiam ab esu carnum, jejunia, silentium, & id genus alia amplectantur, quinimo inde eveniret, quod Fratres dictae Congregationis Sanctae Sabinae, proprias sui Instituti obligationes in alienis Conventibus adimplere non valentes, ab illo sensim sine aliorum utilitate ac profectu desciscerent, sicque cum totius Provinciae detrimento antiquae disciplinae cultorum numerus potius imminueretur, quam augetur: Quibus etiam accedit, quod enarrata Innocentii Praedecessoris dispositio, illiusque executio magis conformis consentaneaue videatur menti praefatae Congregationis, praeposita eidem disciplinae Regulari, utpote quae ad illam instaurandam, nullam aptiorem opportunioremque rationem ac methodum invenire potuit, quam destinando aliquot Conventus in singulis Provinciis Religiosorum Ordinum, in quibus Regulari puritas, ac vita communis exacte retinerentur & servarentur; ac unde Religiosi ad alios Conventus, ubi talis disciplina non vigeret, transire non possent; sicuti ex decretis per ejusmodi Congregationem, alias super hac re editis, apparet. Hinc est, quod Nos praefatae Congregationis Sanctae Sabinae, illiusque Conventuum ac Fratrum felici prosperoque statui & regimini, religiosaeque paci & tranquillitati, quantum cum Domino possumus, salubriter providere cupientes, dictosque Fratres specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis

Benedicti PP. Literae revocantur.

sententis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, praemissis aliisque iustis ac rationabilibus causis animum nostrum moventibus, adducti, ac motu proprio & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, supradictas Benedicti literas cum omnibus & singulis in eis contentis, harum serie revocamus, viribusque & effectu penitus & omnino vacuumus, illas vero Innocentii Praedecessorum, ac in eis pariter contenta quaecumque, prout eandem Congregationem Sanctae Sabinae concernunt, confirmamus, approbamus, ac innovamus, atque eis inviolabilis & irrefragabilis Apostolicae firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus; necnon illa ad omnes & singulos Conventus, quos dicta Regio Sanctae Sabinae de praesenti complectitur & obtinet, & si quos alios ab ipsa Congregatione S. Sabinae in futurum obtineri contigerit, extendimus & ampliamus.

Innocentianae confirmantur, praeterea quoque robori restituntur.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas, etiam ex eo, quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, cujusvis status, gradus, ordinis & dignitatis existant; alii quilibet, etiam specifica & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causae, propter quas ipsae praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificate & justificatae fuerint, aut ex alia quantumvis legitima, juridica & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno & substantiali, individuumque expressionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, ad viam seu terminos juris vel Constitutionum dicti Ordinis reduci, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia & potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in Judicio vel extra illud uti, seu se jurare ullo modo posse; sed ipsas praesentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcussae observari & adimpleri; sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictae S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet, quacumque praesentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Statuta in hunc Sanctissimi D. N. Literis perpetuo observari praecipitur.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis, quae in eisdem Innocentii Praedecessoris literis concessa sunt, non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum praesentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impres-

Fides Transumptorum.

figillo

1731.

1731.

figillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIII.

Conceduntur Privilegia Cappellanis Communibus Sanctitatis Sux.

Huiusmodi similes sunt Constitut. a Prædecessoribus Pontificibus editæ, ad sua Cappellæ Cappellanos ornandos privilegiiis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Franciscus Velli Prænestin. Basilicæ S. Petri de Urbe Clericus beneficiatus, Philippus Vinciguerra Romanus Sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Angeli in Foro Piscium etiam de Urbe Canonicus, Joannes Decius Soran., Dominicus Antonius Carlucci Perusin., Franciscus Feliciani pariter Romanus, Franciscus Xaverius Brunetti Senogallien. Civitatis, vel Dicecesis, Presbyteri, moderni Cappellæ Nostræ Pontificæ Cappellani, familiares Nostræ, Nobis & Apostolicæ Sedi hæcenus impenderunt, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ ac morum honestas, aliæque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis, juvari percipimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales. Hinc est, quod Nos volentes illas specialibus favoribus & gratiis &c.

Quæ sequuntur lege in laudatis Constitutionibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Maji 1731. Pontificatus Nostræ Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIV.

Confirmatur Decretum Magni Magistri, & Consilii Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, quo nonnulla statuuntur ad abusus tollendos in exmutatione Commendarum ejusdem Ordinis, earumque concessione.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini divina dispositione præsentibus, illa, quæ pro felici, & proficua Dignitatum, & Munerum ecclesiasticorum quorumcumque, & præsertim Ordinum Militarium, egregiam Reipublicæ Christianæ operam navantium, provisione, ac præcavendis litibus & controversiis, quæ suboriri possent, provide prudenterque declarata & decreta fuisse noscuntur, ut firma atque illibata permaneant, Apostolici muniminis Nostræ præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Magnus Magister, & Consilium Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod ipsi ad tollendos abusus, qui introducti fuerant in provisionibus Dignitatum & Præceptoriarum seu Commendarum dicti Hospitalis, de quibus aliqui statim post smutationem, quæ aliud non est, quam pura nominatio, sibi jus esse disponendi, sui novam smu-

tionem petendi in casu obitus seu cessionis, aut resignationis nominatorum, existimabant, etiam si jus stabile in illis minime acquisivissent, adeoque ob defectum eorundem nominatorum ante collationem, seu adjudicationem Dignitatum & Præceptoriarum seu Commendarum hujusmodi, sic smutarum, uti vacantes considerari nequirent, novissime declarationem & decretum, nemine discrepante, ediderunt, tenoris sequentis videlicet -- Fr. Dominus Antonius Manuel de Vilhena &c. Magister &c. Notum facimus & attestamus, qualiter infra scriptum Decretum extractum fuit ex libro Conciliorum in Cancellaria Nostra conservat., cujus tenor &c. -- Die 15. mensis Martii 1730. ab Incarnatione -- Eminentissimus & Reverendissimus D. Magnus Magister, & Ven. Consilium iustis de causis moti, ac menti statutorum, & ordinationum Capitularium inhærentes, cum suffragiorum scrutinio, nemine discrepante, declaraverunt & decreverunt, ut quotiescumque in Venerandis Linguis, vel Prioratibus ad exmutationem alicujus Dignitatis vel Commendæ, favore Fratris Antiani capaci ob concurrentium pluralitatem deventum fuit, ad novam Dignitatis seu Commendæ hujusmodi exmutationem nullo quæsito colore, ingenio, vel causa procedi nequeat: Nec aliqui ad illius resignationem ab Eminentia Sua admitti valeat; quin potius alteri ex concurrentibus per Venerandum Concilium adjudicata extiterit; & subinde per illius cessum vel decessum, sive privationem vacaverit; tunc enim, adepto scilicet certo titulo, novam veramque vacationem induci, ac novæ exmutationi locum esse dixerunt, sicque, & non aliter servari mandaverunt. -- Et quia ita se habet veritas &c. Datum Melitæ in Conventu nostro die 15. mensis Martii 1730. Reg. in Cancellaria &c. Bajulivus Frater Emanuel Pinto Vice-Cancellarius -- Loco & sigilli magistralis --.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subungebat, dicti Exponentes, declarationem & decretum prædicta, quamvis æquissima, ac infimul etiam valida, & inviolabilia, utpote stabilimentis & ordinationibus Capitularibus conformia sint, nihilominus illa ad majorem cautelam, vim & securitatem ad ejusmodi abusus eradicandos Apostolicæ confirmationis Nostræ robore communiri summopere desiderant; Nos Magnum Magistrum, & Consilium prædictos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, declarationem & decretum Magni Magistri, & Consilii prædictorum, facta ut præfertur, cum omnibus & singulis in eis expressis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenierint, supplemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores,

Decretum
Consilii.

Magni Ma-
gistr. ac Con-
silio expositio
pro Decr.
hujus Apo-
stolica as-
sequenda
confirmatio-
ne.

Quæ eis con-
ceditur.

Sicque sem-
per ubique
servari præ-
cipitur.

Dat. die 18.
Maji 1731.
Pont. An. 1.

Dat. die 18.
Maji 1731.
Pont. An. 1.

Exordium.

Causæ editi
Decreti a
Consilio Hos-
pitalis &c.